



# IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

## Nathan Bell

Saturday 12 Dec 2015



Een man die van zijn 12e in de muziek zit en in verschillende bands heeft gespeeld en mee getoerd. Nadat hij naar Nashville was verhuisd en zijn eerste kind kreeg heeft hij ruim tien jaar niet gespeeld en geen gitaar aangeraakt. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan, zijn vader heeft ook altijd poëzie geschreven en muziek gemaakt en dan nog dat Ierse bloed wat door zijn aderen stroomt. Kortom na een hernieuwde kennismaking tussen Nathan en zijn gitaar, zijn er al twee prachtige albums uit gekomen. En nu op de valreep een derde album, die het predikaat klassieker verdient. Deze bekende van Eric Taylor is een aanrader voor de koude en mistige decemberdagen als hij je meeneemt naar zijn wereld vol poëzie en overdenkingen.

### **Family man on tour.**

Deze twee ogenschijnlijk tegenstrijdige grootheden weet Nathan goed te combineren. Daar gaat wel een verhaal aan vooraf natuurlijk. Na dat Nathan in de muziek carrière aan het maken was werden er verschillende pogingen gedaan om hem in "Nashville mould" te krijgen. Dat zag hij helemaal niet zitten en deed hem denken over een andere carrière dan in de muziek. Maar dat was niet zijn enige motivatie. Hij wilde een normaal gezinsleven en er zijn als zijn kinderen aan het opgroeien waren. Hij steekt dan ook niet onder stoelen of banken, hoe gelukkig hij is met deze keuze en het gezin dat hij heeft. Niet zo gek voor een man die zijn moeder pas na jaren weer terug zag en is opgevoed door een andere vrouw. Op zijn gitaarband staat dan ook "Family Man". Nathan sluit de toer af met bezoek van zijn gezin aan Nederland en daarna gaat de familie nog een paar dagen naar Londen.

Nathan is een scherpe observeerder van het menselijk (on) vermogen en kan dit op gloedvolle wijze muzikaal vertolken. Misschien juist wel omdat hij ook jaren niet als muzikant heeft rondgereisd zijn de observaties breder dan de verhalen over de melancholieke schoonheid en eenzaamheid van het leven “on the road”, kortom de clichés ontbreken in zijn lyrics. Het op leeftijd zijn en de voordelen maar ook de gebreken waren een rode draad, naast politiek, in de gesprekken aan tafel en ook op het podium. Met name de onbezonnenheid die je op deze leeftijd niet meer kon permitteren, maar ook gewoon niet meer lukte. Zo was hij vroeger nooit gespannen voor een show. Tegenwoordig wel, ondanks het gegroeide relativiserings vermogen van een routinier op zekere leeftijd. Ook vanavond was hij enigszins gespannen voor de show en dat was ook in het begin van de eerste set te merken. Naarmate de ontspanning groeide ging hij ook meer vertellen aan het publiek. Iets wat hij overigens prima kan. Veel anekdotes en met de juiste humor en relativiserings vermogen doorspekte introducties. Zoals dat hij op 14 jarige leeftijd de blues speelde en iemand hem vroeg hoe lang hij dit al deed. Waarschijnlijk moest de man zijn verbazing onderdrukken, dat Nathan deze op levenservaring gebaseerde muziek speelde, antwoordde Nathan: “Mijn hele leven al! “. De ontmoeting met Sonny Terry, Nathan als groot fan laat Sonny weten ook mondharmonica te spelen en wil iets over technieken weten. Waarop Sonny reageert: “Get me a beer, son.” Nathan nam ons mee op reis door met name de zuidelijke staten, maar eigenlijk het gewone leven van de Amerikaan. “King Of The North”, over de passie voor Ice hockey van veel Amerikanen, de zelfkant en vergankelijkheid van het mooiste meisje van de school, die door gebruik van Crystal Meth, een schim is geworden van wat ze eens was. Zijn vriend met de zuidelijke naam Faulkner, die inmiddels een innige vriendschap heeft met de bourbon. Tussendoor verteld hij nog even dat hij jarenlang een bijrolletje had in de jaarlijkse ballet uitvoering van zijn dochter. Hij schrijft dan wel veel sad songs, waar de Nederlanders van houden in tegenstelling tot de Amerikanen, die alleen maar vrolijkheid en het eeuwige leven willen. Maar Nathan kan net zo gepassioneerd vertellen over de mooie kanten van het leven. Zijn brede levenservaring gekoppeld aan muzikale bagage zorgde voor een boeiende avond door een man met gitaar, stem en mondharmonica. Er zijn er niet veel die hem dit na doen. Zijn kennis van muziek o.a. de blues en zijn razendknappe gitaarbeheersing waren de factoren dat het de hele avond boeiend bleef. Een staande ovatie getuigde van het enthousiasme van het publiek. Een enthousiasme dat niet alleen bij het publiek aanwezig was. Als het applaus aan hield na elke toegift, keek Nathan enigszins verbaasd in het rond en zei: “Okay nog eentje dan, jullie vinden het niet erg om nog even te blijven zitten? “ Nee, daar hadden we geen bezwaar tegen. Leeg gespeeld, deelde hij nog handtekeningen uit, om vervolgens zijn dochter te bellen om te vragen hoe de ballet voorstelling was verlopen waar hij dit jaar voor het eerst niet bij was.

- 1.Black Crow Blue
- 2.Blue Kentucky Gone (She Sang The Blue Kentucky Girl)
- 3.Stamping Metal
- 4.Rust
- 5.Turn Out The Lights
- 6.Unforgiven
- 7.We All Get Gone
- 8.Down In The Valley (unreleased)
- 9.At The Bottom Of Kentucky

- 1.All That You Carry
- 2.Ghost Worry Blues (unreleased)
- 3.Good Morning Detroit
- 4.North Georgia Blues
- 5.King Of The North
- 6.Fade Out
- 7.Jesus Of Gary, Indiana
- 8.Walking Boss
- 9.Names
- 10.I Don't Do This For Love, I Do This For Love
- 11.Faulkner And 4 Roses (unreleased)
- 12.Blackbird (unreleased)
- 13.Angola Prison (unreleased)
- 14.Trouble In Mind [traditional]
- 15.Stan

All tracks by Nathan Bell except where noted  
Nathan Bell|vocals, acoustic guitar, harmonica

[www.nathanbellmusic.com](http://www.nathanbellmusic.com)